

มนตร์รักมหาเศรษฐี

มนตรีภมร

"เธอหลงเกาหลีแต่พี่เกาหลี ไม่กินเส้นเขาที่มาหลอกเอาเงินทองน้องไป ฟังเสียงครวญตัวแทนหนุ่มไทย ได้โปรดเปลี่ยนใจ กลับมองหนุ่มไทย ใกล้เคียง ๆ ตัวน้อง"

นั่นคือบทเพลงเสียงครวญของหนุ่มไทยกำลังออกอากาศทางคลื่นวิทยุทุกทุ่งสยาม 97.97 เมกะเฮิร์ตซ์ ในช่วงเพลงซึ้งเฟื่อง แต่ด้วยความผิดพลาดทางเทคนิคทำให้ทางคลื่นไม่อาจทราบว่ามีใครเป็นผู้ที่ส่งบทเพลงนี้มา คุณศรัทธาผู้เป็นดีใจและเจ้าของคลื่นต้องประกาศตามหาเจ้าของบทเพลงนี้ด่วน นั่นเองจึงทำให้ ดอกรัก...เด็กวัดจากเมืองสุพรรณบ้านเฮา ผู้มีความฝันและความหวังที่จะเป็นนักแต่งเพลง จนได้แต่งและทำเพลงขึ้นพร้อมกับลุง ๆ แตรวงประจำวัด โดยได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากหลวงพ่อ

ดอกรักได้ขออนุญาตหลวงพ่อเดินทางมุ่งหน้าเข้าสู่กรุงเทพมหานครเพื่อมาแสดงตนว่าเป็นเจ้าของบทเพลงเสียงครวญของหนุ่มไทยกับทางคลื่นวิทยุทุกทุ่งสยาม บางทีความฝันของเขาอาจจะเป็นจริงในเร็ววันนี้แล้วก็ได้ แต่ทันทีที่มาถึงกรุงเทพฯ ดอกรักก็ได้รับการต้อนรับจากชาวเมืองหลวงด้วยการวิ่งราวกระเป๋าของเขา ดอกรักพยายามวิ่งไล่เพื่อแย่งกระเป๋าคืน เพราะภายในกระเป๋านั้นมีสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าชีวิตของเขา นั่นคือเนื้อเพลงที่เขาและลุง ๆ จากคณะแตรวงภายในวัดร่วมกันทำขึ้น และเป็นหลักฐานชิ้นเดียวว่าเขาเป็นเจ้าของเพลงนั้น นอกจากดอกรัก จะเอากระเป๋ากลับมาไม่ได้แล้วเขายังโดนซ้อมจนสะบักสะบอม

แต่เหมือนสวรรค์ยังเมตตา เมื่อดอกรักได้เจอกับป้าคนนึงบอกว่าตัวเองมีบ้านเช่า คิดค่าเช่าราคาถูก ๆ โดยที่ดอกรักได้ให้เงิน ที่คืนทั้งเนื้อทั้งตัวแล้วมีไม่ก็ร้อยให้กับป้าใจดี ยังดีที่ป้าแอบบอกว่ามีแค่ไหนก็เอาแค่นั้น ไว้ให้ดอกรักหาเงินได้แล้วค่อยผ่อนจ่ายทีหลังก็ได้ ดอกรักที่เพิ่งเศร้าจากความร้ายกาจของเมืองหลวงถึงกับซาบซึ้งใจ อย่างน้อยกรุงเทพฯ ก็ยังมีคนดี

แต่แล้วดอกรักก็ต้องตกใจกับเสียงเอะอะโวยวายของ คำหล้า...สาวโรงงานผลไม้กระป๋อง เพราะคำหล้าคิดว่าดอกรักจะมาปล้นความสาวไปจากตน เสียงโวยวายทำเอาผู้เช่าทุกคนต่างออกมารวมตัวกันประกอบด้วย ทะนง...พนักงานรักษาความปลอดภัยผู้มีความฝันที่จะได้เป็นคนในเครื่องแบบ แต่เพราะการศึกษาน้อยทำให้เขาเป็นไม่ได้อย่างที่ใจฝัน ฤทธิ์...หนุ่มชาวปักษ์ใต้ผู้มีอาชีพขายไส้กรอกอีสาน เพื่อนำ

เงินที่ได้กลับไปไถ่สวนยางคืน ข่อย...หนุ่มเท่กึ่งมีเตอร์ชาวอีสานผู้มีใจมั่นในรักแท้ ต้องการหาเงินเพื่อกลับไปแต่งงานกับหญิงอันเป็นที่รักที่บ้านนอก รินทร์...หมอนวดแผนโบราณชาวเชียงใหม่ที่มุ่งหน้ามาเมืองหลวงเพื่อต้องการหาเงินส่งกลับไปให้ครอบครัว อีกคนคือ โอง...เด็กหนุ่มจากโคราช มีความฝันอยากเป็นเหมือน จา พนม แต่จับพลัดจับผลูต้องมาเป็นเด็กส่งพิซซ่าเพื่อหาเลี้ยงตัวเอง แล้วคนสุดท้ายก็คือเจ้าของบ้านเช่า ที่ทุกคนต่างให้ความยำเกรงนั่นคือ เจ้หวาน...สาวใหญ่ชาวสุโขทัยที่บรรดาลูกบ้านต่างเปลี่ยนชื่อให้แก่ว่าเจ้เต็ม

ดอกกรักยืนยงกับเจ้หวานถึงเรื่องเมื่อคืนที่เขาจ่ายค่าเช่าล่วงหน้าให้กับป้าใจคิดคนนั้นแล้ว ทำให้ทุกคนรู้ได้ทันทีว่าดอกกรักเป็นเหยื่อถูกหลอกมาอีกราย ทะนงไล่ดอกกรักให้ออกไปแต่ดอกกรักอ่อนวอนขอความเมตตาจากเจ้หวานว่าหลังจากที่เขาหางานได้เมื่อไหร่จะนำค่าเช่ามาจ่ายให้ทันที ข่อยรู้สึกเห็นใจคนต่างจังหวัดเหมือนกันจึงช่วยขอร้องเจ้หวานอีกคน จนในที่สุดเจ้หวานก็ยอมเพราะห้องก็ว่างอยู่แต่มีข้อแม้ว่าเจ้าให้เวลาหนึ่งเดือน ถ้าดอกกรักไม่นำค่าเช่ามาให้ก็กลับบ้านนอกไป

ดอกกรักตระเวนออกตามหาชายคนที่ขโมยกระเป๋าของเขาไปจนหมดแรง รู้สึกท้อใจในความเลวร้ายของเมืองหลวง ถ้าเขาเชื่อหลวงพ่อกและลุง ๆ แตรวงที่พยายามเตือนเขา เขาก็คงไม่ถูกเมืองหลวงที่หลายคนบอกว่าเป็นสวรรค์ทำร้ายเขาอย่างนี้ ในขณะที่ดอกกรักกำลังจะสิ้นหวัง เขาก็ได้พบกับ ดาราราย...หรือ ดาว...สาวน้อยที่เหมือนนางฟ้ามาโปรด ทำให้ดอกกรักรู้สึกชุ่มชื่นหัวใจ เสี้ยววินาทีที่เหมือนความฝันนั้นอยู่ ๆ ก็เกิดความซุลมุนวุ่นวาย พอดอกกรักรู้สึกตัวอีกทีก็เห็นแต่กระเป๋าสาตงค์ใบนิ่งตกอยู่ เปิดออกดูจึงรู้ว่ามันเป็นของดาวนั่นเอง

ดอกกรักตามไปคืนกระเป๋าสาตงค์ให้ดาวถึงบ้าน จึงได้รู้ว่าดาวเป็นลูกสาวของลุงโป่ง...เจ้าของสวนอาหารแห่งหนึ่ง ที่มี ศรีสมร...ผู้มีฐานะเป็นน้องเมียและเป็นหัวหน้าแม่ครัวใหญ่ประจำร้าน พีโมทย์...พนักงานที่ทำทุกอย่างตั้งแต่จ่ายตลาดยันเอ็นเตอร์เทนลูกค้า การพบกันครั้งแรกไม่ค่อยน่าประทับใจนัก เพราะเกิดเหตุการณ์เข้าใจผิดจนลุงโป่งเกลียดชังหน้าดอกกรักเข้าไส้ ห้ามไม่ให้ดอกกรักเข้ามาเหยียบที่นี้อีก ดอกกรักกลับบ้านด้วยความเศร้าใจ เพื่อน ๆ เห็นแล้วก็สงสารจึงช่วยกันวางแผนให้ดอกกรักได้กลับเข้าไปที่นั่นอีกครั้ง แผนครั้งนี้สำเร็จ ดอกกรักสามารถเดินเข้าออกที่ร้านลุงโป่งได้ทุกวัน แกรมยังได้ใกล้ชิดกับดาวอีกด้วย แต่ดอกกรักจะต้องทำงานทุกอย่างในร้านตามที่ลุงโป่งสั่งเพื่อใช้หนี้ที่เกิดจากความผิดพลาดในแผนครั้งนี้

แม้ว่าจะดอกรักจะถูกลงโทษแต่เขากลับยังมีผู้คนเดียวจนทุกคนที่บ้านเช่าพากันสงสัยว่าดอกรักทำอะไร บ้า ข่อยได้รู้เรื่องที่ดอกรักแอบชอบดาวก็บอกให้ดอกรักตัดใจก่อนที่จะเสียใจมากไปกว่านี้ เพราะชื่อก็บอก อยู่แล้วว่าแก่นะอยู่บนดินแต่เขานะอยู่บนฟ้า ยิ่งพอนึกถึง ตุ๊ก...ชายหนุ่มที่ลูกลงไปบอกว่าเป็นว่าที่ลูกเขย รอยยิ้มที่กำลังเบ่งบานของดอกรักก็เป็นอันต้องหุบลงทันที ข่อยบอกกับดอกรักว่าพวกเราเป็นคนแปลกหน้า ของที่นี่ เหตุผลเดียวที่พวกเราทุกคนมากรุงเทพฯก็เพื่อต้องการชีวิตที่ดีกว่า แล้วสิ่งเดียวที่ทำให้พวกเราอยู่ ที่นี้ได้ก็คือความหวังและเสียงเพลง ดอกรักเพิ่งเข้าใจว่าทุกเย็นจะเห็นเหล่าชาวบรรดาบ้านเช่ารวมตัวกันที่ สวนเพื่อรอฟังผลงานเพลงของตัวเองที่ส่ง ไปยังคลื่นวิทยุลูกทุ่งสยามเพื่อรอฟังว่าเมื่อไหร่ผลงานของพวกเขา จะได้ออกอากาศเช่นเดียวกับตน แต่แล้วดอกรักก็ต้องอึ้งไปเมื่อเขาได้ยินเสียงของคุณศรชัย ดีใจประจำ คลื่นวิทยุลูกทุ่งสยามได้ประกาศด้วยความดีใจว่าบทเพลงเสียงครวญของหนุ่มไทยนั้นมีผู้แสดงตนเป็น เจ้าของบทเพลงแล้ว

บทประพันธ์โดย : เล่าเต็ง

กำกับการแสดง : ชวลิต พงศ์ไชยยง

ผลิต : บริษัท กำกับการดี จำกัด